

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Oodina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vplisane zadruge z omejenim poročkom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
Za tri mesece 6.—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 3.30
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev.

Posamezne številke po 10 vinarjev.

Oglašni se računajo na milimetre v širini ene kolone.

Cene: Oglašni trgovcev in obrtnikov mm po 10 v.

Oglašni, zahvale, poslanice, oglašni denarnih zavodov mm po 20 v.

Oglašni v tekstu lista do pet vrst K 20.—

Vrsta nadaljna vrsta 2.—

Mali oglašni po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašni sprejema inšeratalni oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeratalni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Zapadno bojišče. — Živahni boji z minami severovzhodno Vermellesa. Manjši angleški napadi odbiti. Pri Verdunu v splošnem mirneje kakor dosedaj. Nemci ujeli pri manjših bojnih akcijah 14 oficirjev in 934 mož. Nov napad nemških zrakoplovov na Anglijo.

Na ostalih bojiščih nobenih važnih dogodkov.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 6. (Kor.) Veliki glavni stan, 6. marca 1916.

Zapadno bojišče. — Živahni boji z minami severovzhodno Vermellesa. Angleška pehota, ki je izvršila tamkaj večkratne manjše napade, je bila z ognjem odbita. Na vzhodnem bregu Moze je bil dan v splošnem mirnejši kakor dosedaj. Vendar pa so naše čete kljub temu pri manjših bojnih akcijah včeraj in predvčerajšnjim ujele 14 oficirjev in 934 mož.

Vzhodno in balkansko bojišče. — Nobenih posebnih dogodkov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nov napad nemških zrakoplovov na Anglijo.

BERLIN, 6. (Kor.) Wolffov urad poročila: Del naših mornariških zrakoplovov je v noči od 5. na 6. marca izdatno obmetel z bombami mornariško oporišče Hull ob Humbru in tamkajšnje doke; opazen je bil dober učinek. Zrakoplovi so bili srdito, a brezuspešno obstreljavani. Vrnili so se vsi.

Načelnik admiralskega štaba mornarice.

LONDON, 6. (Kor.) Uradno se objavlja: V noči na nedeljo sta križarila dva sovražna zrakoplova nad severovzhodnim obrežjem. Par bomb je padlo blizu obrežja v morje. Dosedaj še ni došlo nobeno poročilo o kakih poškodbah na kopnem.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 6. (Kor.) Uradno se objavlja: 6. marca 1916, opoldne.

Rusko in jugovzhodno bojišče. — Nič novega.

Italijansko bojišče. — Bojno delovanje je že več dni vsled izrednih nallvov v gorovju in tudi vsled nevarnosti pred plazovi skoro popolnoma prenehalo. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 6. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Poročilo Cadorne 4. marca.

V dolini Lagarina so bili pri Moriju odbiti manjši sovražni napadi. V oddelku Gorice obojestranska artiljerijska akcija z veliko srditostjo. Naša artiljerija je dosegla dobre rezultate proti sovražnim strelskim jarkom in delavcem pri Podgori in Sabotinu. Sovražna artiljerija nam je napravila le malo škode.

Italijanska zbornica.

ZUERICH, 5. (Kor.) Italijanska zbornica je razpravljala o interpelacijah dveh poslancev, ki sta vprašala, kaj se je ukrenilo, da se prilagodi Grška zahtevam četveropporazuma. Državni podtajnik Bosarelli je izjavil, da se Grška ne upira kakorom četveropporazuma in da tudi pri zasedenju Soluna ni delala nobenih težkoč, da pa je ostala nevtralna. Italijanska vlada se trudi, da živi v dobrih odnosih z Grško. V grški zbornici proti Italiji izrečene žaljivke so obžalovanja vredne in jih je najstrožje obsojati. Stavljena so bila dalje vprašanja glede nepriznanja podpor rodbinam prostovoljnih vojakov in vprašanje glede pomanjkanja bakrene galice, vsled česar trpi vinogradništvo in je ogroženo tudi bodoče vinorejstvo. Po raznih govorih k proračunu naučnega ministrstva je ministrski predsednik Salandra razpravljala o nemožnosti postavitev nekaterih izmed 58 vloženih interpelacij na dnevni red. Salandra je med protesti nekaterih udeležencev poslancev odklonil razpravljanje o vsem, za kar je merodajno armadno vodstvo, kakor tudi razpravljanje o cenzuri. Potem ko je bilo na ta način zopet odgojeno parlamentarno razpravljanje o kočljivih vprašanjih, je predlagal socialista Dugoni, da naj se določeni dnevi red izpremeni vsaj v toliko, da naj se v kratkem razpravlja o proračunu gospodarskega ministrstva, ki govori o nujnih problemih premoga, rži, sladkorja, bakrene galice, ladijskih tovarnih itd., posebno ker ne gre tu za delikatne vojaške in diplomatske interese. Ministrski predsednik Salandra je samo izjavil, da ni pripravljen sprejeti predlog. Pri pomenskem glasovanju, pred katerim je že včeraj znatno število poslancev zapustilo sejo dvorano, je bil Dugonijev predlog odklonjen z 228 proti 38 glasovom, ki so jih oddali socialisti in nekateri reformni socialisti.

Uspeh tretjega italijanskega narodnega posojila.

BERN, 6. (Kor.) Tu se govori, da znaša faktični rezultat tretjega italijanskega narodnega posojila 1.700 milijonov lir, od teh 1.200 milijonov plačil v gotovini. Ker znašajo italijanski vojni stroški sedaj mesečno okoli 650 milijonov lir, je torej posojilo komaj za dvomesečno pokritje stroškov. Kakor znano, je bil podpisovalni rok od prvotnih štirih tednov podaljšan na sedem tednov, da se doseže vsaj približno ugoden rezultat. Posojilo je prineslo torej komaj več novega denarja, kakor ga je požrla vojna tekoma podpisovanja.

Papež in vojna.

RIM, 5. (Kor.) Kakor poroča »Osservatore Romano«, je poslal papež kardinalu Pompiliu pismo, v katerem opozarja najprej na njegova brezuspešna prizadevanja glede posredovanja med vojskujočimi se državami in izreka nato željo, da naj, sledeč inicijativi pobožnih dam, matere, žene, hčerke in sestre vojskujočih se, pomagajo tekom postne dobe posebno na veliki petek z gorečimi molitvami, da bi končala ta najstrašnejša vojna.

Nemška nota Portugalski.

BERLIN, 6. (Kor.) Po zanesljivem poročilu dosedaj še ni prišel odgovor Portugalske na nemško noto glede zaplembe nemških ladij v portugalskih pristaniščih. Vse kaže, da se zadeva poostreje. Vsekakor je Nemčija odločena, da si pod nobenim pogojem ne bo pustila dopasti nastopa Portugalske.

Nemčija in Japonska.

BERLIN, 6. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše pod naslovom »Nemčija in Japonska« sledeče: Z raznih strani se je razširilo poročilo, da bi bilo prelom med Nemčijo in Japonsko z nemške strani mogoče preprečiti. Nemčija da je zamudila priložnost sporazuma z Japonsko, ki je tekom zadnjih let iskala politično zblizanje z Nemčijo in predlagala baje celo tik pred vojnim izbruhom miroljubna pogajanja glede Kiavčava. Nemška vlada pa da je bila zaslepljena in je odbila vse ponudbe in približevalne poskuse, ki so bili izvršeni v obliki prošnje za posojilo. Te pripovedke so nerodne izmišljotine, ki so brez dejanske podlage. Mi smo pooblašeni, da konstatiramo, da ni Japonska nikdar prišla s kakimi omejenimi približevalnimi poskusi. Kar se tiče posebno dobe pred izbruhom vojne z Japonsko, ni staval japonski kabinet ne samo nobenih predlogov glede sporazuma, ampak je celo odklonil vsako pogajanje.

Potopljeni parniki.

LONDON, 5. (Kor.) Angleški parnik »Rothesay« je bil potopljen. Posadka je bila rešena.

3270 municijskih tovarn na Angleškem.

LONDON, 5. (Kor.) Munijski minister je naznanil, da je na podlagi munijskih aktov sedaj 218 nadaljnjih tovarn podrejenih državni kontroli. Do današnjega dne znaša skupna svota takih tovarn 3270.

Izredne avdičije pri mikadu.

HAAG, 5. (Kor.) Iz Tokija se poroča, da je sprejel mikado Oyamo Yamagato, dalje ministrskega predsednika in ministra za vnanje zadeve v daljši avdičiji, katere predmet je tajen.

Pogreb kraljice-vdove Elizabete.

BUKAREŠT, 5. (Kor.) Ob ogromni udeležbi se je vršil danes slovesni prevoz pokojne kraljice-vdove Elizabete v Gargescu. Sprevedu so sledili: kralj, prestolonaslednik, princ Nikolaj, ministri, vsi člani diplomatskega zbora in mnogo drugih. Avstroogrski poslanik grof Czernin se je udeležil izpreveda v posebnem zastopstvu cesarja Franca Jožefa in je položil na krsto krasen venec.

Uvedba splošnega carinskega tarifa v Turčiji.

CARIGRAD, 4. (Kor.) Glede splošnega carinskega tarifa, sklenjenega v zbornici, izjavljajo v uradnih vladnih krogih, da zavzema otomanska vlada v tem oziru uslužno stališče, ker je določila tozadevno rok šestih mesecev, predno postane zakon veljaven, in dovolila trgovcem rok za ureditev poslov, da pridobi na drugi strani dovolj časa za pogajanja glede novih trgovinskih pogodb, posebno z zveznimi državami, pri katerih bo mogoče sprejeti ugodnejši pogodbeni tarif za oba dela. Želi se, da di bile sklenjene trgovinske pogodbe še pred zaključkom miru. Ako bi nove pogodbe ne bile sklenjene do 14. septembra t. l., potem bi se Turčija pričela posluževati od zbornice sprejetega avtonomnega tarifa.

Samomor ogrskega poslanca.

TEMEŠVAR, 6. (Kor.) Državni poslanec enega okraja temešvarskega komiteta, Ivan baron Sztójánovits, je izvršil na svojem posestvu vsled živčne bolezni samomor.

Nabiralni dan na Dunaju za vojake, bojne na pljučih.

DUNAJ, 6. (Kor.) Kakor poročajo listi, je bil včerajšnji nabiralni dan Rdečega križa za vojake, bojne na pljučih, velik uspeh. Danes se bo zbiranje nadaljevalo.

Knez Franc Thun že v tretjič operiran.

PRAHA, 6. (Kor.) Kakor poročajo listi, je bil knez Franc Thun te dni v Hamburgu v tretjič operiran na oči. Operacija se je popolnoma posrečila, tako da ne bo treba nobenega nadaljnjega kirurškega postopka.

Suspendiran francoski list.

PARIZ, 5. (Kor.) Agence Havas poroča: List »Homme Enchaîné« je bil zaplenjen in ne sme iziti 8 dni.

Bitka pri Verdunu.

Kakor poroča »Berliner Tageblatt«, je 27. februarja priobčil Gustav Hervé v svojem listu »Victoire« v članku pod naslovom »Tekom bitke« naslednja izjava:

»Vojno poročilo zadnje noči nam je pustilo upanje, da je nemški naskok razpadel; toda to upanje se po nesreči ni izpolnilo.

Resnica pa je, da besna masa pruske pehote naskakuje še nadalje, podpirana po artiljerijskem ognju, tako strahovitem, kakor ga še ni bilo videti nikjer, celo ob Dunaju ne, in — da smo se umeknili še nekoliko dalje. Bitka ne hrumi več »južno Beaumonta«, da uporabljam besede vojne poročila, temveč »okrogin-okrog Douaumonta«, okoli enega oklopnih fortov verdunskega obrambnega pasu. Oddaljeni smo komaj več kot sedem kilometrov od mesta samega.

Teh pet dni smo v vseh naših časopisih morali čitati porogljive pesmi o abotnosti nemškega vrhovnega armadnega vodstva, ker si je ravno verdunski okoliš, kjer smo vendar tako močni, izbrala za napad proti nam. Nemško armadno vodstvo ni tako neumno, kakor ljudje, ki se norčujejo iz njega in ki se še niso nikdar potrudili, da bi si ogledali zemljevid ozemlja, na katerem se sedaj vrše boji. Ako bi si bili ogledali zemljevid, bi bili že opazili, da nas Nemci napadajo v kotu naše fronte, ki je od ostalega dela naših črt popolnoma ločen po strugi Moze in je namaknjen proti vzhodu, tako da nas morejo napasti od treh strani naenkrat. Sedaj nas napadajo od severa.

Vsekakor pa so minili charleroiški dnevi.

Tedaj nismo imeli težke artiljerije; danes je imamo vsaj ravno toliko kot Nemci in poleg tega dovolj primerne municije.

Dodati je še treba, da nam ni bilo treba šele določiti s streljanjem strelnih razdalj, dočim so Nemci morali to šele storiti. In kake uspehe dosegamo s tem, so pokazali najnovejši čini naših čet.

Nekdaj nismo znali kopati strelskih jarkov. Danes jih imamo, zasedene po svojih bradatih sinovih, polne strojnih pušk, in naše črte slede druga za drugo veliko kilometrov daleč.

Nekdaj smo se borili eden proti trem. Danes ima naš generalni štab več moštva na razpolago kot pa sovražnik. Toda potrebno pa je tudi, da je pripravljeno to moštvo, kajti že dolgo časa sem ni bilo najbrž neznano našemu generalnemu štabu — saj je bila to javna tajnost — da se Nemci pripravljajo za udarec na Verdun.

Poročali so nam, da so Nemci poslali proti nam svoje elitne čete: gardo, Braniborčane, in ne vem, katere »stare« čete še vse. Strah bi me bilo tega, ko bi ne vedel, da smo tudi mi postavili proti njim svoje elitne čete, ki so prav take kot njihove. Ko pruska garda ali Braniborčani zagledajo pred seboj naša zbora in »ter naše kolonijalne čete — Bog daj srečo, dragi mož! — potem pa še bajtaljone lovcev na konjih — tedaj jim, mislim, začne prihajati nekoliko vroče.

Pri vsej tej strahoviti bitki ste samo dve stvari, ki me osupljate — seveda sem le preprost civilist — prvič: da niso bili začasno ustavljeni dopusti na vsej fronti in dopustniki niso bili kar najhitreje poklicani zopet k svojim oddelkom; in drugič, da se teh šest dni, kar vzdržujemo silovito nemško ofenzivo, kažemo prav tako, kot da bi mirovali na ostalih delih naše fronte in tako n. pr. s strani Angležev ne pričujemo protiofenzive, ko se najboljše nemške čete zbirajo okoli Verduna.

Vsekakor pa ve naš generalni štab, kaj dela, in dejstvo, da tudi po charleroiški bitki ni izgubil glave, je dokaz, da jo ima trdno na ramenih.

Bilo srečno! Vkljub svoji bojazni upam še, da vzdržimo Verdun.

Položaj.

6. marca.

Z zapadnega bojišča je došla vest, da so Nemci izpraznili nek jarek, ki so ga bili poprej vzeli Francozom, izpraznili vsled silovitega sovražnega ognja, da se

izognejo velikim izgubam. Iz tega dejstva pa ni smeti delati nikakih pesimističnih sklepov glede nadaljnega poteka ofenzive proti Verdunu. Saj je to edini pravilni princip racionalnega vojevanja, da se izogibljemo izgubam, ki bi jim po svoji važnosti ne odgovarjal uspeh, ki bi se ga doseglo. Klasičen izglede za to nekdanje izpraznenje Galicije po naših četah. Sledil je pozneje zmogovit pohod v rusko Poljsko.

Z drugih bojišč ni posebnih vesti, razun z azijatsko-turškega, od koder prihajajo poročila, da Turki računajo z eventualnostjo obleganja Trapecunta, utrjenega pristanišča na obali Črnega morja, po Rusih. Poročila pa zatrjujejo, da je turško vojskovodstvo vse ukrenilo za uspešno obrambo mesta.

Tudi na basarabski fronti so operacije mirovale te dni radi zelo slabega vremena. Bilo je le manjših in neznatnih spopadov. Vesti iz Romunske — napram katerim pa treba vedno velike previdnosti — zatrjujejo, da zbirajo Rusi v južni Besarabiji nove čete.

Odmor, ki je nastal v Albaniji, je razumljiv in potreben po tolikih naporih, ki so jih morale premagovati naše čete. Mirovanje pa gotovo ne bo trajalo dolgo in bodo naše čete nadaljevale z vršenjem svoje naloge, da jo dovedejo do končnega srečnega zaključka. Lyonski »Progres« javlja,

ričakovati da je velikih bojev na balkanskem bojišču.

Iz Soluna javljajo, da prihajajo tja vsak dan francoski in angleški ojačenja. Kakor javlja berlinski »Lokalanzeiger«, poroča grški general Moscopulos, da so utrdbi, ki so jih zgradili zavezniški, izvršne. Njihovi inženirji da so dovršili čudesa. V treh mesecih da so dovršili delo celega leta. Solun da je sedaj zavarovan proti vsakemu napadu. Bolgari in Nemci da bodo morali napadati zidove in jekla. Vsa utrdbena dela da so zgrajena po najnovejši strategiji znanosti. Solun da je sedaj eden najbolj utrjenih taborov sveta.

To poročilo v berlinskem listu sili k resnemu razmišljanju in mora vzbujati sume na grški lojalnosti napram centralnim vlastim, v katero pa mi nismo nikdar verovali in verujemo danes še manj. Napram temu kraljestvu smo bili vedno — vkljub vsem lepim besedam in nasprotnim zagotavljanjem — veliki skeptiki. Zato je tudi naše uverjenje, da bi bilo zgrešeno, ako bi hoteli o teh zatrjevanjih izjavah grškega generala soditi, da so izmišljene ali podtaknjene, čeprav so v kričečem nasprotju z raznimi drugimi poročili iz zadnjih dni. Glede kralja verujemo, da pri svojem omahovanju ne sledi nagonu svojega srca, marveč sili položaja, v katero je zašla Grška. Toda v takih situacijah ni odločen motiv, radi katerega je kdo kaj storil, ali opustil, marveč je odločen efekt, ki ga mora imeti to, kar je storil.

Je torej potreba najelemtarneje in neizogibne previdnosti, da centralni vlasti ne omalovažujejo takih pojavov ter da marveč njim primerno uravnavate svoje postopanje in ukrepe svoje odredbe. Naj je prijetno ali neprijetno to: Grški ni pripoznavati nikake zanesljivosti. Istotako ne Romunski in moremo naglasiti — pa naj bi se nam radi tega očitala baharija — da smo tudi napram tej državi mi vedno in dosledno svarili k največji previdnosti — in to tudi tedaj, ko so mnogi pri nas iz raznih glasov o razpoloženju v Romunski z veseljem izjavljali nasprotno sklepe. Kakor svarilen signal k pozornosti mora služiti centralnim vlastim potovanje znanega romunskega rusofila Filipescu v Rusijo. Listi, nasprotni četveropporazumu, so sicer zatrjali, da je Filipescu odšel v Rusijo le na svojo pest kot zaseben politik, kjer da se hoče informirati o položaju na ruskih frontah. S temi zatrjevanji pa so v navskrižju razna dejstva s tega potovanja. Pred vsem pa dejstvo, da je Filipescu pred njegovim odhodom sprejel romunski kralj v avdienci in da ga je car pozval k sebi na — obed. S takimi privatnimi in neodgovornimi politiki utegnejo občevariti pač državni in diplomatje le v svrhu orientacije, ne pa da bi vladarji stopali v osebne stike z njimi. Zato ni na slepo od-

vračati misli, da za grmom tega potovanja tiči kak resen zajec. Če ne drugega, pa vsaj naklepi propagande za zavajanje romunske javnosti. Saj imajo očitno ta namen — poleg militarnega — tudi vse ruske grupacije v Besarabiji in ga je imela tudi ruska noveletna ponesrečena ofenziva. Iz privatnih virov doznajemo, da tudi resni nemški krogi sodijo, da ni zaupati romunskemu vremenu, oziroma njim, ki to vreme — določajo.

Iz Stockholma doznajemo, da se za prihodnje dni pripravljajo sestanke nordijskih vladarjev in njihovih ministrov za vnanje stvari: Švedske, Norveške in Danske. Sestanke se ima vršiti v Kodanju. O namenu in o konkretnem vzroku za ta sestanke ne znamo nič. »Svenska Dagbladet« pravi le tako na sploh, da morajo te vlasti zavzeti stališče, ki se ga bodo mogli oprijeti na vseh straneh. V katerih vprašanjih? Proti komu?

Mesarijo se....!

Razpravljajoč o bojih okolo Verduna, je napisal znani vojni kritik major Morath nastopna razmotrivanja:

»Ko vsa Nemčija gleda s ponosom na svoje vilharne izkušene vojnike, občuduje njihovo vztrajnost in smelost ter si obljublja, da nikdar ne pozabi svojih živih in umirajočih junakov, ostajamo vendar toliko pravični, da priznavamo hrabrost sovražnika. Išče si odduška in številnih protinapadov. Upira se proti bronastemu oklepu, proti ognjenemu uničevanju iz naših stražnih topovskih zrel. Rod vojne vrednosti pada pred Verdunom v grob, ali pa se v vrača pohabljen v domovino. To je pretresljivo v tem prelivanju krvi, da se medsebojno koljeta naroda, ki roka v roki obvladujeta svet in bi mogla svojo kulturo neomejeno povzdigati. In pri tem se spominjamo, da ni bilo za ta dva naroda nobenih razlogov, ki bi ju bili neizogibno sili, da se spopadeta med seboj. Ali zavrnili so ponujano jim cesarsko roko. Kakor se mi v Nemčiji ne puščamo očitati, da bi bili kot za presojanje zrel narod v svoji skupnosti hujskali v to vojno, moramo biti tudi tako pravični, da milijonov Francije ne obremenjamo s takim namenom...!«

»Arbeiter Zeitung« od 4. marca nado-vezuje na ta poštena razmotrivanja majorja Moratha:

Moramo ponoviti te besede že zato, ker se kaže v njih, kako se tudi v čisto militarnih razmotrivanjih uveljavlja strašna zavest o brezmiselnosti te vojne. Militarni kritik preiskuje in opisuje vojni položaj — tehta le uspeh in neuspeh. Ali notri med preiskavanjem prodira nevzdržno čustvo, koliko krvi se tu preliva in kako brezmiselno je to grozno morenjenje in pustošenje.

Da, zemlja okoli Verduna je bila mnogo krvi — na obeh straneh. Opisovanja strašnega ognja iz topov in groznih pehotnih napadov dopuščajo vpogled v pekel teh dni. Ali notranje čustvo se ne vara, ko za tесnimi vrstami poročil vidi, kako teče kri. Če kdo pridobiva ali izgublja na tleh, kaj pomenja to napram bolešnemu dejstvu, da izkrvaveva oba, da se mesarita oba?! Nemško-francoska vojna je stala na obeh straneh kakih stoidvajsetstotih ljudi življenje. Od teh žrtev je spadala kaka tretjina na zmagovalca, dve tretjini na premaganca. Trajala je stoidvedetdeset dni in prinesla je največjih svetovnozdgodovinskih dejstev. Ali pa bitka pri Verdunu ne presega mere teh žrtev vse vojne, morda največje, ki jih je svet doživel do sedaj? In uspeh? Pridobitev na ozemlju. Tako se bori svet narodne moči dveh velikih narodov, ki se — da si sta ju sovraštvo in razpor čisto postavila druga proti drugemu, zdita po vsej svoji zgodovinski spojena v najtesnejše kulturne odnose — v boju brez odmora, ki večja število žrtev do grozljive mere. In resnični izid je vedno to, da oba izgubljata na ljudeh in krvi, da se »koljeta« medsebojno. Le prazumljivo je, da se vsakomur, ki mu vojna ni udušila človeško čustvovanje, vsiljuje vprašanje: Ali je moralo priti tako? Ali mora biti tako?

In kdor motri to krvavo borbo in opaža, kako se v tej moštvo moreči vojni žrtvujejo celi rodovi, mora priti tudi do ugotovitve: ljudstvo ni hotelo te vojne! Seveda drži to ljudstvo pod svojo omamo tisto »malo tisocev«, ki po ostudnem mehanizmu modernega in javnega mnenja — s tem, da politična demokracija ni nikjer dozorela do resnične samovlade ljudstva — nastopajo kot njegovi poklicani voditelji in katerih nebrzdano poželenje je — kakor to kaj nazorno kaže usoda uboge Francije — dovela narode v to vojno. Ali se evropsko človeštvo nikdar ne zave tega, da se vojna vedno izteka v mesarjenje samega sebe?

DANES pop. ob 4 v Narod. domu ponovitev redeljske pridelitve naše slovenske žoiske mladine v - korist ženski podružnici CMD. -

